

LETO I.

Izhaja dvakrat
na mesec.Naročnina četrt-
letno 12 dinarjev.Uredništvo in
upravnništvo:Ljubljana,
Karl Marksa trg 2
(prej Turjaški trg)
kamor naj se tudi
pošiljajo rokopisi.

Štev. 2.

Izid volitev v bolniško blagajno.

Po treh mesecih je izdala direkcija glede izida volitev v bolniško blagajno okrožnico, ki jo v naslednjem razglasimo vsem članom v vednost:

OKROŽNICA št. 204—VI.

Predmet: Izvoljeni skupščinarji in namestniki za oblastno skupščino boln. fonda.
Vsem službenim edinicam, vsem gg. skupščinarjem in namestnikom!

Po uradnem zapisniku volilnega odbora (§ 17 zač. pravilnika boln. fonda) z dne 30. septembra 1925 so

izvoljeni

1. za skupščinarje:

1. Jurij Stanko, čin. II/4—2 asistent, št. Vid 19 nad Ljubljano.
2. Ivan Krajnc, kotlar, Ob železnici 12, Maribor.
3. Franc Jernejčič, sklad. pom. sluga, Dunajska cesta 26, Ljubljana.
4. Franc Mikec, zvan. II/2—3 kretnik, Opekarska cesta 39, Ljubljana.
5. Josip Kitek, čin. II/2a 10 nadzor, Cesta na južno železnico, Ljubljana.
6. Martin Bibič, čin. III/1—10 strojev, Ruška cesta št. 5, Maribor.
7. Ivan Kocjan, prog. del., Selo 28 p. Moste, Ljubljana.
8. Andrej Babun, skupinovodja, Kežerjeva ul. št. 9, Maribor.
9. Jakob Kováč, čin. III/2—10 vlakov, Zibertova ul. 188, Ljubljana VII.
10. Leopold Ogrin, ključavničar, Frankopanska cesta 3, Ljubljana VII.
11. Ivan Zupančič, zvan. I/1—9, nad. prem., Kette-Murnova cesta 22, Ljubljana.
12. Andrej Čanžek, stroj. pom. del., Jan Kolarjeva 2, Maribor.
13. Ivan Zelenko, zvan. I/1—7 sprev. vl., Zelena jama 124, Moste.
14. Viktor Sluga, zvan. II/1—7 kretnik, Zalog 66.
15. Anton Raztresen, ispiralec, Lukovica 37, p. Brezovica.
16. Ignac Lapuh, zv. II/1—9, blok. sluga, Trstenjakova 4, Maribor.
17. Jože Jurčič, zv. I/1—7, sprev., Zidani most, kasarna.
18. Martin Kores, ključ., Loška ulica št. 10, Maribor.
19. Aleš Ješe, zv. II/1—7 kretnik, Hrušica pers. hiša, Jesenice.
20. Jakob Zadel, čin. III/3—8 vlakov, Zvonarska 11, Ljubljana.
21. Franc Smazek, čin. III/1—9, nadsprevednik, Kežerjeva 9, Maribor.
22. Franc Pečar, post. del., Bezovje 16, Grobelno.
23. Jurij Lakar, prem. del., postajališče Otiški vrh.
24. Teodor Mravlje, čin. III/2—7 vlakov, Celovška cesta 42, Ljubljana VII.
25. Ivan Zumar, prog. del., Mlinska ul. št. 26, Maribor.
26. Alojzij Uran, čin. III/1—8, nadsprev., Nova ul. 206, Ljubljana VII.
27. Ivan Majer, progovni tesar, Ruška ulica št. 9, Maribor.
28. Fran Kessler, čin. III/1—8, stroj. moj., Borovnica, postaja.
29. Valentin Lah, kuril. del. Stragujnica 75, Pragersko.
30. Nikola Petrovič, mizar, Brestje I. pri Ptuj.
31. Rudolf Zorga, čin. III/2—8, Za Bežigradom I. mest. h., Ljubljana.
32. Hinko Hrovat, mizar, Sevnica št. 23.
33. Ivan Artač, ključavničar, Sv. Jerneja c. 54, Ljubljana VII.
34. Franc Stropnik, služ. II/5 svetil., Tezno 34, Maribor.
35. Ivan Baraga, zv. II/1—10 prog. čuv., Čuvajnica 93, Brežice.
36. Franc Zdovec, prog. del., Dol. Logatec.
37. Anton Strumelj, pom. kurjač, Borovnica 114.
38. Anton Mozetič, prog. mojster rev. v. p., Moste 29.
39. Karol Stolekar, sklad. del., Gabrje 131, Celje.
40. Fran Kessler ml., čin. II/4 asistent, Borovnica, postaja.
41. Valentin Plevnik, zvan. II/2—5 sprev., Šmihel 54, Novo mesto.
42. Matija Jurak, kovač, Pristan 11, Maribor.
43. Jože Ojsteršek, zv. I/1—9 sklad. Kavškova c. 158, Ljubljana VII.
44. Franc Korošec, skupinovodja, Nova vas, Zelena ul. 1, Maribor.
45. Ivan Čič, zv. II/1—9 skl. sluga, Toplice 70, Zagorje.
46. Ivan Suštaršič, zv. II/1—7, premik, Hrušica pers. hiša, Jesenice.
47. Aleks. Trškan, kotlar, Moste št. 52.
48. Ludvik Miklošič, zv. I/2—6 sprev. vlakov, Kozlerjeva ul. 118, Ljubljana VII.
49. Anton Snoj, služit. II/3 pisarn. sluga, Slape 11, Devica Marija v P.
50. Anton Marčič, sklad. del., Hrastnik 80.

2. za namestnike skupščinarjev:

1. Anton Grobelšek, čin. III/1—9 strojev, Resljeva c. 29, Ljubljana.
2. Ivan Jez, podajač, Za Bežigradom, baraka, Ljubljana.
3. Jakob Istenič, zv. II/1—10 stroj. kurj., Preradovičeva ulica 6, Maribor.
4. Florijan Babnik, pom. zavirač, Kavškova cesta št. 180, Ljubljana VII.
5. Martin Krebs, pepelar, Spod. Radvanjska ul., Maribor.
6. Ivan Sporn, služitelj II/5 svetil., Mlinska ul. 26, Maribor.
7. Karol Siard, pleskar prog. sekc., Poljanska cesta št. 49, Ljubljana.
8. Vinko Brus, zvan. II/1—7, premikač, Turjaški trg 2, Ljubljana.
9. Franc Milavec, zvan. 2/—5, kretnik, St. Lenart 41, Brežice.
10. Ivan Cerovšek, zvan. II/2—2 nakladnik, Meljska cesta 15, Maribor.
11. Jožef Polak, telefonist, Maribor, gl. kol. post.
12. Stefan Hrušič, prog. delavec, Obrež, št. 63, Središče.
13. Alojzij Zuzi, zvan. I/1—8 nad. premik., Aleksandrova 48, Maribor.
14. Josip Majšler, prog. del., Luščka vas 2, Poljčane.
15. Franc Plevanč, klepar, Resljeva ul. 8, Maribor.
16. Ivan Čerin, pom. kurjač, Dob. 36, Borovnica.
17. Ivan Rottman, stroj. pom. Delavec, Valvasorjeva ul. 40, Maribor.
18. Matevž Donik, zvan. II/1—9, kretnik, Stragujnica 57, Pragersko.
19. Alojzij Radej, post. del., Savski Brestovec.
20. Franc Pečar, zvan. I/1—8 nad. premik., Drevored 10, Maribor.
21. Josip Koren, premogar, Šmihel št. 26, Novo mesto.
22. Franc Novak, ključavničar, Hrušica, pers. hiša, Jesenice.
23. Peter Miklavc, zvan. II/1—9 sklad. sl., Polakova ulica 223, Ljubljana VII.
24. Mihael Pujzdar, pom. kurj., Kamna gorica 11, St. Vid.
25. Jakob Kapun, mizar, Betnavska cesta, Maribor.

Gg. načelniki morajo o tem obvestiti člane bolniškega fonda.

Direktor: Dr. Borko s. r.

Izvoljeni so torej sami naši sodrugi.

Uprava pa je imenovala v bolniško blagajno naslednje svoje zastopnike. Pripominjamo, da so bili ti imenovani v pretežni večini iz vrst nasprotnih organizacij.

Sodbo o nepristranosti uprave si naredite sami.

OKROŽNICA št. 203—VI.

Predmet: Imenovanje skupščinarjev in namestnikov za oblastno skupščino bol. fonda.

Vsem službenim edinicam, vsem gg. skupščinarjem in namestnikom!

Na podlagi § 23. Naredbe M. S. 16.276/22 so

imenovani:

1. za skupščinarje:

1. Bajc Franc, čin. II, direkcija od. IV.
2. Bakšič Franc, strojni kurjač, Ljubljana VII, Aljaževa c. 6.
3. Benedikt Drago, čin. III, Ljubljana, Hirska ul. 22.
4. Celar Franc, strojni kurjač, Moste pri Ljubljani št. 76.
5. Deisinger Milan, čin. II, Direkcija od. III.
6. Durjava Avgust, sprevednik, Maribor gl. k., postaja.
7. Feldin Herman, nadstrokovnik, Hrušica pri Ljubljani 83.
8. Finžger Pavel, čin. III, direkcija od. VI.
9. Fistic Jakob, strojni kurjač, Maribor, Melska št. 32.
10. Fratina Ludovik, čin. III, Ljubljana, Gosposvetska c. 14. I. nadstr.
11. Furlan Josip, čin. II, Direkcija od. III.
12. Gnezda Franjo, čin. II, Direkcija od. II.
13. Grašič Janko, zvan. I, Ljubljana, Dermotova ul. 26.
14. Gregorka Miroslav, čin. I, Direkcija od. VII.
15. Jamnik Franc, pom. kurjač, Ljubljana, Sv. Jakoba trg 5.
16. Juh Leopold, čin. III, prog. mojster, Ljubljana, Erjavčeva št. 28.
17. Kefer Hinko, čin. III, prog. mojster, Maribor k. k. mat. skl.
18. Klun Anton, čin. III, strojev, Ljubljana, Prisojna 5.
19. Koprivec Ivan, zvan. skladiščnik, Ljubljana VII, Mavrjeva 277.
20. Križ Josip, čin. III, strojev, Ljubljana VII, Celovška 66.
21. Keršinar Andrej, čin. III, strojev, Ljubljana VII, Janševa 9.
22. Lenarčič Franc, čin. II, Ptuj, Prešernova 19.
23. Lakežič Franc, čin. III, prog. mojst. Zidani most, postaja.
24. Mence Ivan, zvan. I, strojevodja, Ljubljana, Sv. Petra cesta 11.
25. Milavec Franc, zvan. I, Ljubljana, Dovozna c., baraka.
26. Müller-Petrič Ivan, inž. čin I, Direkcija od. I.
27. Ogrinc Radovan, čin. III, strojn. nadz., Novo mesto, postaja.
28. Oman Miha, čin. III, strojev, Maribor, Frankopanska 28.
29. Pavlovčič Franc, čin. II, postaja Rakek.
30. Penko Ivan, pom. kurjač, Kamnik 93.
31. Petek Leo, čin. II, Celje Gaberje 51.
32. Pišulin Ivan, mizar, Ljubljana, Dunajska 65 (bar. So.)
33. Podbevsek Ferdo, zvan. I, kovač, Ljubljana, Hranilniška c. 12.
34. Ponikvar Ciril, čin. II, Ljubljana, Trnovski pristan 4.
35. Potočnik Alojzij, šef prometne službe, Novo mesto, postaja.
36. Potočnik Martin, prog. del., Rožna dolina 15-III.
37. Rodič Josip, čin. III, strojev, Ljubljana, Ulica na grad 7.
38. Rotar Albin, čin. III, Ljubljana, Dunajska cesta 25.
39. Rožman Josip, čin. II, Direkcija od. VII.
40. Schneider Anton, čin. III, Kraljevec Prelog, postaja.
41. Sovre Franc, čin. III, Kraljevec, Prelog postaja.
42. Stamač Rafael, zvan. I, vlakov, Ljubljana postaja.
43. Stamberger Franjo, dr. čin I, Direkcija od. VI.
44. Suhadolnik Ivan, čin I, Direkcija od. IV.
45. Škerjanc Ivan, čin. III, prog. mojster, Zalog, materialno skladišče.
46. Stajer Ivan, čin. III, strojev, Ljubljana, Pot v Rožno dolino 7.
47. Tancig Egon, šef prometne službe, Maribor, gl. kol.
48. Vertačnik Albert, post. odpravnik, Ljubljana, Hranilniška ul. 10-I.
49. Zelenko Franc, inž. čin I, Ljubljana, prog. sekc. glavna proga.
50. Zupan Ciril, čin. II, Ljubljana, Vegova ulica 12.

2. za namestnike:

1. Čampa Matija, čin. II, Direkcija od. II.
2. Finžger Ivan, kretnik, Kamnik, postaja.
3. Gajšek Ivan, čin. II, Maribor, Votova ulica 5.
4. Gomilšek Vladimir, čin. II, Ljubljana, gl. kol. postaja.
5. Grošelj Ignac, čin. III, strojev, Ljubljana 7, Marmontova ulica 18.
6. Holozar Anton, strojni kurjač, Slap št. 35, p. Zidani most.
7. Dr. Jevšek Miško, čin. I, Direkcija odd. VI.
8. Jamnik Gustav, ključavničar, Maribor ob železnici.
9. Kavčič Viktor, čin. II, Ljubljana gor. kol., postaja.
10. Kompare Alojzij, čin. II, prog. mojster, Grosuplje postaja.
11. Korošec Blaž, čin. III, Ljubljana, Poljanska cesta 13.
12. Krhnikar Ivan, zidar, Sava ob južni železnici 14.
13. Lampič Ivan, zavirač, Ljubljana VII, Lepodvorska ul. 30.
14. Lavrič Jože, čin. II, Jesenice 187.
15. Martinčič Franc, čin. III, Rakek postaja.
16. Pleničar Ferdo, prometnik, Škofja Loka, postaja.
17. Podbregar Drago, čin. III, Ljubljana, Direkcija od. VII.
18. Podpac Rudolf, čin. III, Ljubljana, Dunajska c. 25.
19. Pregelj Alojzij, čin. III, stroj. mojster, Maribor, Tvorniška št. 20.
20. Pričič Avgust, revident, Maribor, Tvorniška št. 20-I.
21. Stele Jurij, čin. III, strojev, Ljubljana 7, Celovška 34.
22. Suštar Franc, zvan. I, Ljubljana, VII, Aleševčeva 23.
23. Teran Andrej, stroj. kurjač, Jesenice 113.
24. Vovk Josip, prog. čuvaj, Kranj, Gor. Savsko predmestje 1.
25. Vozelj Karol, pis. moč., Ljubljana, Velika Čolnarska ulica 28.

Gg. načelniki morajo o tem obvestiti člane bolniškega fonda.

Direktor: Dr. Borko s. r.

Sodrugi! Neorganiziranci! Organizirani pri nacionalni organizaciji!

Ali najdete med od uprave imenovanimi člani vsaj enega skladiščnega delavca, vsaj enega progovnega, postajnega ali kurilniškega pomožnega delavca? Toliko tisoč Vas je, a uprava ni smatrala za potrebno, da imenujejo vsaj enega izmed Vas v bolniško blagajno! »Ujedinjeni savez imenuje vsaj enega izmed Vas v bolniško blagajno! »Ujedinjeni savez 17 je tudi izvoljenih.

Sodrugi! Premislite to in premislite, kje je Vaše mesto.

Vsi v »Ujedinjeni savez železničarjev Jugoslavije«.

Razbijači na delu.

»Organizovani radnik«, ki izhaja v Zagrebu in »Delavsko-kmečki list« sta takoj po izvršenem ujedinjenju železničarjev šla na delo ne z namenom, da bi gradila, ampak da bi razbijala. Zlasti je v tem prednjačil »Organizovani radnik«, ki je varal železničarje in ostalo delavstvo v Hrvaški z največjimi izmišljotinami, vendar mu železničarji niso nasledili. »Delavsko-kmečki list« št. 42 od 19. novembra 1925 piše:

Toda najhujša kapitulacija se je izvršila pri železničarjih, ki so marca 1925 brez vsake dejanske potrebe sklenili vstopiti v Glavno delavsko zvezo (GRS). Ta kapitulacijska politika se je najhujše maščevala: S skoraj popolno izgubo našega vpliva na železničarje v Sloveniji, kar se je pokazalo na njihovem zadnjem ljubljanskem kongresu.

V članku »Kongres za zedinjenje železničarjev« se norčuje iz kongresa, resolucij, govori o proletarski demokraciji, izključitvi sodrugov iz Zagreba in Niša i. t. d.

Strinjamo se z Vašo izjavo, da ste izgubili popolnoma vpliv na železničarje (tako dr. S. Marković, Cvijić, kakor inž. Gustinčič) ter se blagodejen vpliv tega že čuti v širokih železničarskih masah.

Železničarji nočejo biti več kaka igrača v rokah par elementom, da bi se z njimi eksperimentiralo, oni so siti publih fraz, dovezetni pa so za stvarno in smotno delo. Danes so zopet dobili zaupanje v same sebe ter si hočejo železničarji sami voditi in odločati svojo akcijo in taktiko.

Proletarska demokracija! Ali jo poznajo sodrugi iz Zagreba in Niša pod vodstvom B. Milutinovića, ki so prišli na naš kongres zastopajoč dve lokalni organizaciji v delavnici Niš in Zagreb.

B. Milutinović je prinesel seboj svojo deklaracijo, istotako je imel svojo deklaracijo v žepu s. Jovanović ter so prišli na kongres s trdnim sklepom, priznati odloke kongresa le, ako bodo taki, kot jih oni (kot velika manjšina) zahtevajo, v nasprotnem slučaju pa potegniti iz žepa resolucije in jih prebrati ter se na ta način izločiti od ujedinjenja.

Jasno je, da niti oni niti drugi sodrugi nočejo močne, enotne organizacije za celo državo, ampak so jim ljubše lokalne organizacije s par sto člani, kjer se lahko grmi in treska, a nastopiti akcij za koristi organiziranih, pa ni potreba.

Kako si oni zamišljajo skupnost, jasno kaže razdiralno delo Saveza radnika Met. Ind. Zagreb, ki hoče na vsak način ovirati razširjanje naše organizacije na Hrvaškem (kar pa mu je seveda izpodletelo) in na ta način direktno podpira žolto organizacijo.

Kaj pravijo sodrugi »Delavskega kmečkega lista« nadalje:

To zedinjenje je dosedaj samo slovensko zedinjenje. Sodrugi železničarji na Hrvaškem, v Srbiji, Bosni in v Vojvodini ostajajo še nadalje — in ravno po zaslugi ljubljanskega kongresa — še nadalje izven enotne organizacije.

To je čisto navadno lažljivo varanje delavstva. Sodrugi železničarji širom cele Hrvaške in Slavonije, Vojvodine, Dalmacije in Srbije so se ujedinili, kar pričajo naše podružnice v Zagrebu, Sisku, Indijli, Šibeniku, Beogradu, Nišu in drugod; navdušenje za ujedinjenje se zrcali na primer iz dejstva, da je le v Sisku v teku enega meseca pristopilo na novo 117 članov.

Savez bos. hercegovačkih železničarjev je v najtesnejših vezah z nami, vse naše delo je enotno, tudi on je član URSSJ.

Izven ujedinjenja stoji le še lokalna nezavisna organizacija v delavnici Zagreb in Niš, ki se pusti varati od železničarjem neodgovornih elementov, ki jih hranijo s takimi lažmi:

»Postoje železničarske organizacije izvan te ujedinjene organizacije. Nezavisni sindikati okupljaju u Hrvatskoj i Sloveniji deset puta više železničara u svojoj sredini nego što ih ima u toj ujedinjenoj organizaciji.«

Ali res mislijo, da imajo železničarji zavezane oči? Ali res pomeni skupina v Zagrebu in Nišu železničarje cele države?

Na članek »Vprašanje organiziranemu železničarju« pa odgovorjamo le, da je sklepal in dal navodila za kongres ujedinjenja delavskega pokreta centralni odbor železničarske organizacije ter je izjavo s. Stanka glede vstopa Žel. strok. in prav. org. v URSSJ skoraj soglasno

odobril kongres ujedinjenja železničarjev.

Glede delokrega tajnika ali predsednika organizacije pa se ne bomo šli posvetovati k »Delavsko-kmečkemu listu« in ne vprašati za dovoljenje inž. Gustinčiča et komp. Kako pa je vodil strokovno politiko svoječasno s. Hlebec in urejeval »Strokovno Borbo«, to vedo najbolj rudarji sami, pa tudi vsem drugim to ni neznano.

Ze svoječasno smo pisali, da na izpade političnih listov ne bomo reagirali, naš časopis naj služi železničarjem za reševanje njih strokovnih vprašanj ter se bomo v bodoče tega redno držali.

Kaj se dela v Beogradu?

1. Imenovan je nov generalni direktor, ki mora sedaj vse projekte, ki jih je izdelal njegov prednik, preštudirati, da mu kdo kaj ne »podvali«.

Pravilniki za sporedne priadležnosti so sicer v projektu že spremenjeni, tudi kar se tiče vprašanja kilometraže etc., vendar pa se je najbrže »pozabilo« v sedanje dvanajstine ustaviti potreben kredit, tako da bo treba zopet čakati morda celo do 1. aprila 1926. (Naša deputacija gre tozadevno še pred Božičem v Beograd.)

2. Novi minister prosvete Stjepan Radić se je takoj v začetku proslavil s kritiko »da država ni nikaka hiralnica, oziroma »Versorgungsanstalt« za svoje uradništvo in da naj bi dobili vsled tega uradniki penzijo šele po 25 letih, tako vsaj poročajo časopisi.

Bog ve, ali namerava to določbo raztegniti, oziroma jo zagovarjati v ministrskem svetu tudi za ministre, katerim pripade penzija baje šele po 6 mesecih ministrovanja.

Kaj pravite, katera služba je težja in napornejša: ali služba ministra, ali služba premikača?

3. Na dan proslave narodnega ujedinjenja 1. decembra 1925 je bilo na novo imenovanih generalom samo 62 polkovnikov. Koliko imamo že generalov pri nas?

Bog ve, kje se je dobil kredit za unapredjenje teh generalov, ko pri železnici g. minister saobračaja ni v stanu, da bi sprejel nazaj tiste reveže, ki jih je eden njegovih prednikov vrzel na cesto po štrajku leta 1920. in pozimi l. 1923., češ, da nima kredita.

4. Lisne lične legitimacije za delavce za leto 1926. so še vedno v tisku v tiskarni v Subotici, vendar je pričakovati, da bodo še tekom tega meseca dotiskane ter jih dobe potem v kratkem izstavljene vsi delavci. Dokler se ne bodo izstavile nove, bodo za ta čas podaljšane dosedanje stare legitimacije za leto 1925.

5. Izplačilo diferenc. Kakor poročajo politični časopisi, se bavi finančni minister z mislijo, da bi v teku prihodnjega budžetskega leta (1926/27) izplačal železničarjem kot ostalim državnim nameščencem diference, katere nam dolguje država že par let.

Načrt ima pa sledeč:

Draginja, pravi, je šla dol, plače naše pa so še vedno enake. Treba jih je torej znižati za 10 do 20%. Da pa bo država zadostila svoji obveznosti glede izplačila diferenc, bo kljub temu znižanju plače, izplačevala še nadalje stare plače, dokler ne bo z dotičnimi 10 do 20% krita cela diferenca. Nato pa se bo izplačevala le znižana plača.

Pravijo, da bo na ta način volk sit in koza cela. Mi pa pravimo, da to ne bo držalo.

6. Stanovanjska kriza rešena. V prihodnjem proračunu je predviden kredit baje 1.000.000, po drugi verziji 12 milijonov dinarjev, ki naj se naloži v Hipotekarno banko v Beogradu ter se bodo obresti tega kapitala porabile za zidanje stanovanjskih hiš za državne nameščence, ki se bodo zidale po celi državi. Ako je resničen prvi slučaj, bodo znesle obresti 60.000 Din in bo torej letno sezidana ena enostanovanjska hiša ter bo kriza rešena v 40.000 letih, če pa bo obveljal drugi načrt, pa bo malo preje.

Pa pravijo, da se nam ne obetajo zlati časi.

7. Pri Ljubljanski direkciji so nameravane gotove večje spremembe in sicer deloma direktno iz Beograda. Ali hočejo gotovi ljudje uničiti še to direkcijo, ki še kolikor toliko redno vzdržuje promet?

Da se pojasni kljub vsem zaprekam!

Sodrug urednik!

Sem naročnik »Delavsko-kmečkega lista«, pa mi uredništvo tega lista ne dovoli, da bi povedal svoje mnenje. Bojijo se resnice! Zato te prosim sodr. urednik, da mi odstopiš nekoliko prostora v Vašem listu, da odgovorim na nekatere klevete in naročene članke, ki jih nekateri vsevprek objavljajo, da opravičijo svoje dosedanje nedelo.

»DKL«, kakor tudi druge delavske liste, smo ustanovili ter vzdrževali skozi vsa leta politične reakcije, do danes, zavedni slovenski delavci z velikimi žrtvami. Delali smo z ljubeznijo in z idealizmom. Med nami ni bilo strahu, bali se nismo za svoj obstanek, tudi ne ječ in ne zasmehovanja od strani buržoazije in njenih hlapcev. Delali smo v času, ko so odpovedali vsi oni, ki se sedaj postavljajo pri »DKL«, da diktirajo in linijašijo. Balancerji (da govorim v njihovem jeziku) pa imajo še pogum, razbijati težko vpostavljeni strokovni pokret v Sloveniji. (Ker niso pač nikomur odgovorni. Op. ured.) To delajo v listu, ki je last onih sodrugov, kateri list vzdržujejo in plačajo!

Pa pridimo k stvari:

»DKL« piše v svoji 44. številki, na prvi strani sledeče:

Vsem pristajem »DKL«!

Kakor smo informirani, so v nekaterih krajih diskusije delavci tako razumeli, da v znak protesta proti kapitulaciji izstopijo iz organizacij Strokovne komisije, zato smatramo za potrebno, da na tem mestu izjavimo, da je:

izstopanje iz strokovnih organizacij napačno, ker namen diskusije je ravno nasproten: (Podčrtal jaz.) vsi pasivni in še ne organizirani v strokovne organizacije!

V diskusiji se kritizira kapitulacijo, način zedinjenja in napačno delo v Akcijskem odboru, ne propagira pa nihče izstopa ali pasiviziranja. Zato tem potom pozivamo vse, ki so morda že izstopili in tudi vse one, ki radi kapitulacijskega načina zedinjenja še niso vstopili v organizacije (počrtal jaz), da se takoj strokovno organizirajo v organizacijah Strokovne komisije in da z aktivnim delom v njih pripomorejo k temu, da bodo te organizacije postale močne proletarske trdnjave v našem razrednem boju z buržoazijo.

Redakcija »DKL«

S kakšnim cinizmom je zapisal urednik pri »DKL« gornjo »svarilo«, se vidi po tonu in vsebini, še bolj pa po značaju in življenju. Koliko jeze in zavisti je v teh vrsticah, zlasti če uvažujemo, da po železničarskem kongresu zedinjenja (Oni pravijo »po komediji«!) je »Ujedinjeni žel. Savez« narastel za 900 novih članov. Mi, kakor tudi balancerji okrog »DKL« dobro vemo, da so pred kongresom poskusili vse, da bi železničarje med seboj zintrigirali ter razgnali v prejšnje drobce. Boli jih do onemoglosti, ker so se slovenski delavci, železničarji, kovinarji, rudarji otresli teh lažiprijateljev, ki niso še nikdar čutili solidarnosti z onemoglim in sestradanim slovenskim delavstvom. Vprašamo Hlebeca in Gustinčiča, ki imata patent na razbijanju, ali sta že kdaj plačala članski mesečni prispevek katerikoli strokovni organizaciji? Zakaj potemtakem taka zavist! Strokovne organizacije plačujemo delavci sami prestopno, ergo, bomo tudi sami govorili. O načinu, kako naj se bojujemo in s kom naj se družimo, pa bo povedalo celokupno članstvo, zastopano po svojih delegatih na konferencah, kongresih itd. Vprašali pa bomo za nasvet tudi ostale voditelje šele tedaj, ko bomo imeli do njih zaupanje, ko se bomo prepirali, da res proletarsko čutijo in mislijo in da znajo mase voditi in ne zavajati. Zaupanje vživa pri delavstvu le oni, kateri z njim živijo, ter z njim čutijo. Dosedaj je imelo delavstvo z Vami, na žalost, le slabe izkušnje.

V isti številki »DKL« pa stoji na tretji strani tudi članek, ki napada »Kongres zedinjenja železničarjev.« Nekdo se je podpisal pod ta članek z »Ljubljanski«. Vprašamo tega »Ljubljanskega«, zakaj se ne podpiše s svojim imenom? Ako že ima pogum lagati, pa naj bi imel tudi pogum, povedati še svoje pravo ime, da bomo vedeli s kakšnim poštenjakom imamo opraviti. Sicer nam pa je znano, da se je ta članek z »Ljubljanskim« vred skuhal v uredništvu »DKL«, kakor vsi drugi dopisi, take in slične vsebine, ki prihajajo naročeni v list.

V tem dopisu stoji: »Sodrugi pri vodstvu »DKL« se za nas niso več brigali, odkar so se zedinili s socialpatrijoti (tukaj mislijo predvsem sodr. Štuklja, Se-

deja in mene). Če nam niso dajali nobenih navodil skozi celo leto, so jih še manj pred kongresom, ko so imeli posla z opozicijo, ki je opravičeno napadala likvidatorje in kapitulante.« (Ta opozicija naj bi bila Marcel Zorga in Gustinčič!) Ta »Ljubljanski« pa je med tem že pozabil, da je ravno ta opozicija govorila v svet in pisala v Beograd, da ona ima železničarje v zakupu. Sodrug S. Marković je to potrdil z besedami: »Ali ipak ima baš Gustinčič najvišje uticaja na železničarje! Kaj hočeš več »Ljubljanski«?

Temu »Ljubljanskemu« povemo še tole: Ako si hoče pridobiti zaupanje med delavstvom in biti na pravi poti, naj gre nevstrašeno sam naprej v boj za delavske pravice, pa pojdejo na to za njim drugi; revolucionarji in nerevolucionarji, organizirani in neorganizirani. Biti na pravem mestu tudi v boju, ne biti begunec in prepustiti v nevarnih momentih maso samemu sebi, kakor so to nekateri že napravili. Dokler pa bo samo besedičil in živel v večnih dvomih, kaj je prav in kaj ni prav, bo v svoji strahopetnosti pozabil celo svoje ime! Na take revolucionarje kot so »Ljubljanski« in »Griza« (ime pokaže moža!) se železničarji ne bomo ozirali. (Sicer pa je res vse to »Griza«).

Znani Markov izrek pravi:

»Osvoboditev delavstva mora biti delo delavstva samega.« Velika ideja pa trpi na svoji čistosti; ako jo nosi nevredni drug, ki svojo osebo mrzno zavija v obleko prave taktike in linije, in zavedni proletarec v sru. Zato kličemo balancerjem še o pravem času — roke proč od strokovnih organizacij! Preleni ste in vsled svoje osebne zagrizenosti nesposobni, da bi gradili! Mojstri ste le v razbijanju in rušenju. Ako smo v času dela za zedinjenje kaj zagrešili, bomo to tekom časa tudi sami popravili. Marx pa ni nikdar dejal delavcem: Zaležite se v zid in razbijte si svoje glave!

Res je, da Vi balancerji, ki ste si vsedli sedaj k »DKL«, nimate takih napak kakor mi. To pa je zato, ker ko smo mi tisti »napake« delali, ste vi bili poskriti (imeli ste, oprostite, »grizo«) in gledali lepo mleče s tiho željo, ali nas bo policija ali nas ne bo. Ko ste pa videli, da znenkrat ni več tako »vroče«, ste se pojavili in se udarili v prsi, rekoč: »Napake delate, Oportunisti ste. To ni prav.« In tako dalje. »Mi vam bomo pokazali, kako se dela.« Intakodalje. In ste zares pokazali. »Pravo linijo« kažete, svojo zgovornost in buržoazijo ne delate nobene sitosti. Seveda je bolj plodono in plemenito, če zahrbtno blatite one poslene delavce, ki so se žrtvovali in so se pripravljali se žrtvovati za proletarsko idejo. Stali ste več kilometrov proč od delavstva, skrbno skriti, in čakali na ugodni čas, da začnete zopet obrekovati in napadati one sodruge, ki so Vam bili iz prozornih razlogov napoti. Z ljudmi, ki se poslužujejo policije in hodijo k državnemu pravništvu, da naj ono ustavi naš »DKL« samo za to, ker jim takratni urednik ni bil po volji, s takimi ne more imeti proletarijat nobenih stikov. Takih metod se poslužuje buržoazija, ne pa oni, ki hočejo veljati za revolucionarne voditelje; za policijska sredstva me ne boste pridobili. Blato, ki ga mečete na druge, pade že na vas same. Zavest imam, da prav delam. Sedaj imajo besedo železničarji.

Makuc.

P. S. Mnogo železničarjev je naročenih na »Delavsko-kmečki list«, kakor sem tudi jaz. Železničarji pričakujejo od tega lista, da jih res kaj pouči o domačem in svetovnem položaju, ne pa, da ta list služi samo blatenju najaktivnejših sodrugov. Boriti se je treba proti buržoaziji, ne pa proti lastnim sodrugom. Zato pa moramo razredno-zavedni železničarji napraviti tudi tu red in z bičem izgnati iz svoje hiše vse farizeje.

Železničare tuku.

Nije šala več ozbiljnija istina — železničare več i tuku. Tuku ih pretpostavljeni. Nad slabim i neorganizovanim železničarima bijesni pomahitalost železničke birokratije, koja se više ne stidi ni od tuče ovog siromašnog isprepačenog sveta. Slijedeći slučaj nam jasno potvrđuje, kako se nad našim železničarima sve više zacaruje kruti režim nagajke:

13. septembra o. g. javno i bez suzdržanja inzultiran je po činovniku Lovri Topolčiću na postaji Dugoselo (kraj kulturnoga i pacifističkoga Zagreba) strojovodja Vladimir Kōni i to tako, da je siromak strojovodja morao zatražiti liječničku pomoć. Čin se dogodio javno u prisutnosti većeg broja željezničara i ine publike, koja se nad ovim vandalizmom činovnika Topolčića bučno škandalizirala. Škandaliziranje nad ovim postupkom izbežumljenog Topolčića našlo je jakog odjeka i rečima same građanske štampe.

Ispitujući razloge tući strojovodje Kōnija saznajemo, da je povod istoj u osi- ljenom i naprasitom karakteru činovnika Topolčića, koji na svu nižu željezničarsku raju gleda sa stava spahije, koju treba sa nagajkom u ruci ukroćavati. Ne pokoravaš li se — premlatit ću te. Strojovodja Kōni je potpuno neudržan. Sva njegova krivica je u tome, što je podređen službenik, neorganizovan i slab, a to, naša slabost in nemoć, omogućuje nad njime i svima nama ostalima ovakav vandalizam. Slab in nemoćan bit će uvijek kriv i uvijek izvržen opasnosti šikana i tuće najraznijih vrsti.

Povodom tuće ovog nemoćnog strojovodje, i ako je time ujedno bio izazvan i javni škandal, još do sada nije nitko pozvan na odgovornost. Sve nam se čini da će cijeli događaj biti zataškavan kao što se zataškavaju i mnoge druge stvari, koje bacaju vrlo ružno svjetlo na upravu našim željeznicama. Mjesto da se beštijalnog krivca pozove na odgovornost i izruči na daljnji postupak sudu, njega se pušta da se i dalje nesmetano hrusti nad nemoćnim Kōnijem.

Protivu ovog vandalizma nad nemoćnim željezničarima mi dižemo najodlučniji protest i tražimo, da činovnik Topolčić bude najefikasnije pozvan na odgovornost. Ne učini li se to — ugroženo osoblje će biti prisiljeno, da se protivu šikana ove vrste obrani na način kakav samo nadje za shodno. Istovremeno pozivamo sve željezničare širom zemlje, a naročito strojovodje i ino mašinsko osoblje, da se organizuje i grupira u redove Ujedinjenog Saveza željezničara Jugoslavije, jer će samo u redovima ove organizacije naći svog pravog zaštitnika i branika ogrožene egzistencije i života.

Prestanite sa gadostima.

Od kada je izvršeno ujedinjenje našeg klasnog pokreta, neprijatelji naši nikako da se smire. Oni se neumorno trude, da izvršeno ujedinjenje čim više omalovaže i ignorišu, kako bi na taj način opravdali svoje bjegstvo i izdaju. Čovjeku se upravo zgadi promatrajući te zločine na njihovom niskom djelu. I za čudo, u potjecanjivanju izvršenog ujedinjenja idu rukom pod ruku i nacionalni žutokljunaši, i revolucionari nezavisni. Jedni i drugi jedinstveni su u borbi protivu izvršenog ujedinjenja željezničarskog klasnog pokreta.

U jednom od zadnjih brojeva zagrebačkog ne-Organizovanog Radnika po- red napada na izvršeno ujedinjenje okosio se i na moju ličnost. Tko se to okosio? Nitko drugi već onaj nesretni tipus Buda Milutinović, kojem smrđi čekić i im teški radnički život. Badavdžija napao proletara, proletara koji si u kr- vavom znoju zaslužuje svoj svagdanji krušac. E neka, neka. Ne ćeš dugo. Sa- mo još dotele, dok so radnici ovako raz- bijeni i neorganizovani. Doći će dan od- mazde, kad će radnik bijednik progla- dati, doći svijesti i vidjeti, da si bio sa- mo slugan još gorega poslodavca, da si razbijao snagu proletarsku kako bi se na kostima njegovim podigala i obogati- la nezasićena kapitalistička klasa. Da taj dan odmazde čim prije dodje, za to ćemo se pobrinuti mi, radnici proletari.

Na ovaj napadaj na moju osobu ne bi se bio ni osvrtao, jer smatram, da reči našega lista ne treba da budu ispunjavane čim ličnim objašnjenjima koja u nijed- nom slučaju nisu toliko važna, koliko je važan ostali život organizacije i našeg pokreta, ali uz isti napadaj prikačena je ova podla laž: »Nezavisni sindikati oku- paju u Hrvatskoj i Slavoniji deset puta više željezničara u svojoj sredini nego što ih ima u toj »ujedinjenoj« organizaciji.« Lažete! Nezavisni sindikati u Hr- vatskoj nemaju iza sebe nikakvih že- ljezničara, a u Sloveniji ni jednoga. Ce- nate vam ova nova laž? Varate se ako

mislite, da će vam pomoću laži uspjeti stvoriti neki vaš utjecaj među neobav- ještenim željezničarima u Hrvatskoj, a pogotovo ne u Sloveniji. Isto tako ste promašili ako mislite, da ćete sa lažju o nekoj vašoj snazi u Sloveniji ubaciti među nas neku klicu razdora. Vi u Sloveniji nikoga nemate i znajte, da u Sloveniji razbijača uopće nema i nemo- gući su.

Franjo Kmet.

Kula.

Sisak: Kulom nazivljemo one gradje- vine, koje su čvrsto izgrađene i koje svojim oblikom i čvrstoćom gradju mogu da odoljevaju vremenu i nevremenu. Kula znači nešto jakog, trajnog i teško savladivog.

Kao što su te kule uslijed svoje čvr- soće teško oborive tako isto to biva i kod proletarskih organizacija, kod rad- ničke klase, ako je svijesna duhom i čvrsto organizovana. Kod nas u Sisku imali smo jednom ovaku kulu u čvrstoj i jedinstvenoj željezničarskoj organiza- ciji. Za vrijeme postojanja ove kule kod nas bilo je svega oko 1 % neorganizova- nih željezničara. Sve ostalo silo se i izgradilo kulu. Gradili smo svi. Našom kulom, čvrstoćom naše organizacije us- pješno smo suzbijali sve navale na nas, sve šikane i ina zla. Putem naše moćne organizacije suzbijali smo sve navale na naša prava: postupak pretpostavljenih bio je podnošljiv, željezničar bio je sa pažnjom susretan i poštivan, plate smo povišavali u sorazmjerju skupocje, radno vrijeme bilo je 8 sati, globa nije bilo, a nije bilo ni mnogih ostalih teškoća, sa kojima se danas susrećemo. Da, sve je to bilo dok smo bili čvrsti kao kula i dok smo se vladali po onoj: svi za jednoga jedan za sve.

Da pogledamo današnje stanje željez- ničara kod nas: na žalost ono je ne- prisposobivo sa kulom, ne postoji više ona međusobna ljubav i solidarnost, koja je vladala u doba naše pune sna- ge. Stanje je danas skoro sasvim obrnu- to. Željezničar gleda željezničara prije- kim okom, nesložni smo i uslijed toga slabi. Samo naša slabost i neorganizova- nost omogućila je današnji grubi postupak nad nama, samo uslijed slabosti naše zapali smo u tu nesreću i bijedu, koja se još zove željezničarski život.

Tko je kriv ovom zlu u kojem sada kubarimo? Moramo biti iskreni, met- nuti ruku na srce i priznati? najveći dio krivice je na nama samima. Dali smo se zavesti od kojekakvih egoističnih eleme- nata, povjerovali smo njihovim lijepim riječima i obećanjima, jednom riječi — dali smo se zavesti na krivi put. Poslje- dica toga je bila svestrano razočaranje i malaksanje, najveći dio drugova posta- je pasivan ne vodeći više brige ni za sa- moga sebe. Nad ovako stvorenim prili- kama likovali su nesvijesni duševni sla- bići, žutokljunaši i ostali naši neprija- telji. Našom nemarnošću za same sebe omogućili smo donošenje one reakcio- narne pragmatike, donošenje mnogih naredaba i pravilnika koji nisu ništa drugo već bič kojim nas se tuće, omogu- čili smo željezničkoj birokraciji da pot- puno zavlada nad nama, da nam kroji sudbinu bez pripita i pitanja. Od nas se zahtjeva samo pokornost, disciplina i rad. Pogledajmo si naše plate: ne dosta- ju ni za kraj s krajem: naša odjela i našu obuću dobivamo tek djelomično, o stanju naših obitelji da i ne govorimo. Pružno osoblje muku muči u malim pla- tama i dugom radnom vremenu, na kiši, snijegu i zimi. Dopusti im se zakidaju. Zanimljivo se pušta i po godinu dana u najminimalnijoj nadnici bez ikakve po- višice. Žene pružnih stražara obavljaju službu isto kdo i njihovi supruzi a za 50 dinara mjesečno. Osoblje vodocrpa i električnih centrala lišeno je pogodnosti egzektivnog osoblja, lišeno je pogodno- sti od ušteda na gorivo i mazivo, lišeno je noćnih doplataka itd. Nadložati su li- šeni 20% premije i na taj način prikra- čeni. Ložioničko osoblje već godinama moli imenovanja, a da nema ni imeno- vanja ni odgovora. Itd. itd. Sa našim ja- dima nikad kraja.

Napred smo rekli, da je radi našega zla krivnje najviše na nama samima. Po svima tim pitanjima mi smo nebrojeno puta već izvršili intervencije, podnijeli smo predstavke i molbe za poboljšanje, ali od nikud ništa. Položaj nam se još

više pogoršava. Kad je krivica na nama mi moramo nastojati, da je otklonimo. Zlo nam je zato jer smo nesložni i ne- organizovani. Moramo se organizovati, moramo opet izgraditi kulu, moramo se opet ravnati po onoj: svi za jednoga, jedan za sve. To nam sad već nije tako teško, jer otpada izgovor: »kam ću se organizirati, kad ima toliko tih organi- zacija.« Sada imamo opet samo jednu i jedinstvenu organizaciju: Ujedinjeni Sa- vez željezničara Jugoslavije, koji okup- lja u svoje redove sve klosnosvijesne željezničare u ovoj zemlji, pa je naša dužnost da mu svi pristupimo. Pristupa- njem u naš savez ponovno podižemo i gradimo našu kulu, koju smo zabludom napustili, ponovno stičemo znagu, koja nam je nužna za izvojevanje boljih uslo- va života. Zato drugovi, željezničari Si- ska i okolice, svi u organizaciju.

Sisački željezničar.

STROKOVNI VESTNIK.

Progovni obhodniki.

Progovni obhodniki si dopuštaju celo- kupni javnosti dati v vednost, kako ljubljanska direkcija postupa z ubogim progovnim obhodnikom. Meseca septem- bra smo dobili takozvane klisurske do- klade za april nazaj izplaćane, in glejte čudo, kaj si izmisli slavna ljubljanska direkcija, zdaj s 1. decembrom nam od- tegne te doklade v znesku Din 300 in jih podeli progovnim paznikom. Po našem mnenju delajo tako mali otroci, ki po- dare eden drugemu kakšen pibec ali kaj sličnega, čez pol ure hoče pa dotično reč nazaj imeti, tako dela tudi ljubljanska direkcija; kateri ne verjame, se pa lahko prepriča pri prizadetih. Mi progovni ob- hodniki nimamo nič proti temu, če do- bijo tudi progovni pazniki te doklade, pa ne tako, da se enemu iz ust jemlje in drugemu daje, to je pa nekorektno. Vprašamo vas gospodje, kateremu bolj pripadajo doklade ali paznikom ali ob- hodnikom, kateri od teh dveh bolj lazi po progi ali paznik ali obhodnik, kdo gre ponoči, ko dež lije ali sneži, po pragi? Paznik gre ob 16. ali 17. uri domov spat in drugi dan zopet od 7. do 8. ure pride na progo za 8 ur. Njemu pripada klisu- rska doklada, ti ubogi prog. obhodnik pa lazi noč in dan po progi celih 16 ur. pa ti ne pripada niti za eno žemljico ne. Radi bi vedeli mi prog. obhodniki kaj vendar gospodje na direkciji mislijo o naši službi, da jo morebiti imamo kar za neki luksuz ali kaj. Pogledimo malo na okoli, na uslužbenca pri signalni sek- ciji, prog. mojstri, zdaj tudi prog. pazni- ki, imajo za svoje 8-urno dnevno službo vsak svoje doklade, eni po 450 Din, drugi 350 Din, tretji 50 Din na mesec, a vsi trije grejo le v potrebi na progo. Pa obhodnik? Vemo dobro, da direkcija ne more zdaj nič pomagati za potne pav- šale, ker ima Beograd v rokah, vemo pa tudi da so naši gospodje na direkciji vsega tega krivi, da ne dobimo zdaj nič, ker so takrat, ko so se te doklade po- deljevale posameznim kategorijam, nas zatajili kakor Judež Iškarijot Kristusa ter niso stavili predloga generalni di- rekcijski v Beograd toliko časa, dokler jih nismo z vednimi intervencijami do tega pripravili. Gospodje na direkciji vprašamo vas ponovno, kaj pa je z na- šo službo ali tudi te nočete nam izbolj- šati, tudi to nočete storiti, kar bi lahko storili že pred enim letom, pa vi nimate srca ne za eno, ne za drugo, mislimo, da vam srca od veselja poskakujejo, ako vi- dite, da vaši uslužbeni trpijo na vseh koncih in krajih. Pri vsakem oddelku na direkciji uslužbenstvo kaj doseže s svojimi intervencijami in prošnjami, ne veliko, pa vendar so gospodje kolikor toliko dostopni vsaj za male stvari, sa- mo mi pri vrhovnem oddelku ima- mo take gospode, da imajo za vse glu- ha ušesa in ne dosežeš ne eno ne drugo, ti trpi, radi in molči pa basta. — Obhod- nik. (Iz vrst progovnih obhodnikov smo prejeli ta dopis, ter se z njim popolnoma strinjamo. Neštetokrat smo intervenirali za te trpine, po dolgih intervencijah smo g. načelnika pri gradbenem oddel- ku pripravili do tega, da je spremenil svoje mišljenje. On je na našo zahtevo, da ravno progovnim obhodnikom v pr- vi vrsti pristojna potni pavšal po Din 350 mesečno, trdil da progovni obhodnik vr- ši le svojo službo, za katero itak dobi

plačo. Ko smo potem vprašali, kaj pa dela progovni mojster, sekcijski inže- ner, načelnik etc., ki tudi dobi razne pavšale, je pristal na to, da stavi tudi za progovne obhodnike tozadeven pred- log.

Pričakujemo od g. direktorja, da ob prvem službenem potovanju v Beograd izposluje odobrenje izplačila potnih pav- šalov ter da čimprej odredi povrnitev odtegnjenih klisurskih doklad prog. ob- hodnikom, ki jih že vsled vrste svoje službe v prvem redu zaslužijo. — Orga- nizacija.)

Vlakospremno osoblje.

Redni članski setanki vlakospreme- ga osoblja v Ljubljani se vrše vsak me- sec redno vsakega 1. in 2. ter 15. in 16. in sicer:

1. in 15. pri s. Šlibarju v Šiški,
2. in 16. pri s. Slakoperju v Zeleni jami.

Začetek vsakokrat ob 15. (3.) uri po- poldne. Na teh sestankih se bo razprav- ljalo o položaju, pritožbah, zahtevah, dolžnost in poročilo o intervencijah.

Dolžnost vsakega organiziranega so- druga je, da se sestankov redno udele- žuje ter pri vsem aktivno sodeluje.

Intervencije. — Na našo svojačasno intervencijo glede rezerve v turnusih, dolčevanja ranga vlakospremnemu osoblju in dodelitve pisarniških potreb- ščin vlakospremnemu osoblju je izdalo prometno odeljenje naslednje rešitev: Št. 37.025/III-25. Ljublj., 29. XI. 1925.

Postaji Ljubljana gl. kol.

Prošnja vlakospremnega osoblja se rešuje na sledeči način:

1. Z odlokom št. 32.127/III-25 določeno število rezervnih skupin ostane iz službenih ozirov še nadalje v razporedu tovrstnih vla- kov
2. Osoblje se dodeljuje, kakor je to odre-jeno z odlokom št. 32.137/III-25 v razporedu po činu, ki je podan s trajanjem v poje- dinih vrstah vlakospremnega osoblja.
3. Za oskrbovanje osoblja s pisalnimi po- trebščinami je merodajna okrožnica št. 74/III-25, ki naj se smiselno uporablja tudi za vlakospremno osoblje, v kolikor le-to vrši pismena dela.

Načelnik saobračajnega odeljenja.

Ker morebiti nekaterim vlakosprem- nikom določbe okrožnice št. 32.127/III- 1925 niso popolnoma znane, jo prina- šamo tu v izvlečku:

Št. 32.137/III-25. Ljubljana, 26. V. 1925.

Z odlokom št. 35423-III. od 12. XI. 24 in javnostjo od 1. XII. 1924 je bilo odre-jeno, da se uporabljajo po činu najstarejši nadspovedniki kot vlakovodje pri potniških vlakih, po činu mlajši pa kot vlakovodje pri tovrstnih vlakih.

V razporedu, veljavne od 5. VI. t. l., se uvrstijo vlakospremniki, ki so položili izpit za vlakovodjo, potenci s po činu najstarej- šimi v sledečem redu:

1. Vlakovodje potniških in brzih vlakov.
2. vlakovodje tovrstnih vlakov.
3. prtljažniki.
4. revizijski sprevedniki.
5. dodeljeni sprevedniki v skupinah tovr- stnih vlakov.

Ako se v bodoče izpraznijo ali pomnože mesta, se pri popolnjevanju teh mest po- stopa po sledečih načelih:

1. v 4. skupino (revizijski sprevedniki) se uvrščajo po činu najstarejši sprevedniki iz 5. skupine.
2. v skupino 3. 2 in 1. se uvrščajo vlako- vodje, ki so ob času, ko je nastopila potreba popolnitve, vršili najdalje stalno službo v prihodnji nižji skupini 3 ali 2.
3. doba vršenja službe v posameznih sku- pinah se računa od 5. VI. 1925.
4. Ako pride v poštev za uporabo v višji skupini več sprevednikov oz. vlakovodij z enako dobo uporabe v prejšnji nižji skupi- ni, ima prednost po činu starejši spreved- nik oz. vlakovodja.

K tej stvari se bomo ob času še povr- nili. Poročila o nadaljnjih intervencijah prihodnjič.

Odsek vlakospremnega osoblja.

Vlakovne čistilke.

Pred nedavno časa so vpeljali za či- ščenje brzih in deloma tudi osebnih vla- kov ženske čistilke, katerim so je dalo mal mesečni pavšal za njih delo.

Voziti se morajo po gotovem turnusu z vlaki ter skrbeti za red in snago v vozovih tudi med vožnjo. Ko pride na končno postajo, nima prenočišča, kjer bi počivala, ne dobi nikake kilometraže in tudi ne službene obleke, ali vsaj pri- merne zneska za obleko.

Ker se čiščenje vozov med vožnjo zelo dobro opaža, ter je snaznost dosti večja, naj bi uprava vsaj nekoliko poskrbela za te čistilke, ter jim dala obleko in pre- skrbela prenočišče.

Novi projekt železničarske pragmatike.

Se ni končno uveljavljena zadnja pragmatika, čaka še na rešitev nad 8000 železničarskih pritožb, država dolguje še vso diferenco po stari pragmatiki, pa že kujejo v Beogradu nov zakon, ga pošilja s posebnim spremnim pismom na vpogled in stavljenje protipredlogov »Udruženju jugoslovanskih nacionalnih železničarjev«.

Ako bi imela uprava res resen namen poboljšati materialen in socialen položaj železničarjev ter odpraviti nešteto krivic, ki so se osobju pripetile in mu povrniti stare pravice nazaj, bi vsak čas lahko na podlagi utemeljenih pritožb sklicala anketo železničarskih organizacij, na kateri bi se razpravljalo o zboljšanju reakcionarne dosedanje pragmatike, bi potem izdelal projekt razposlala vsaj vsem direkcijam na proučevanje. Uprava v Beogradu pa ni storila tega, ampak dala je svoje »remek delo« Udruženju jugoslov. nacionalnih železničarja ter ga je celo direkcijska, ko je hotela imeti za službeno uporabo več izvodov, morala kupiti.

Kaj pa hoče uprava z novim projektom doseči?

1. Popolnoma zasužnjiti železničarsko osobje.

2. Pod pretvezo prevelikih izdatkov izvršiti redukcijo osobja.

3. Podaljšati vsemu osobju, ki je bilo dosedaj eksekutivno, službeno dobo na 30 let.

4. Zvišati prispevke za starostno zavarovanje ter spraviti penzijski fond v samoupravo direkcije in ministarstva.

5. Razširiti slabe strani zakona tudi na delavce ter s tem popolnoma uničiti določbe zakona o zaščiti delavcev.

6. Upeljati vojaško disciplino tudi za železničarje.

Kaj hoče novi projekt bistvenega spremeniti na dosedaj pragmatiki?

1. Povišati starostno dobo za sprejem v železniško službo od 18 na 21 let.

2. Določiti starostno mejo za sprejem v eksekutivno službo na 35 let.

3. Odpraviti III. kategorijo činovnikov ter jih degradirati po šolski izobrazbi in službeni uporabi za zvaniki I. in II. kategorije.

4. Odpraviti dosedanje položajne plače ter mesto te protekcije vpeljati drugo: izredno napredovanje po dobri oceni.

5. Upeljati 3 kategorije zvanikov in 2 kategoriji služiteljev.

6. Spremeniti penzijske predpise v škodo osobju ter povečati članske prispevke za pokojnino.

7. Vreči iz eksekutivne službe ne samo prometno, deloma strojno in gradbeno, ampak tudi kretniško ter celo premikalno osobje.

8. Omejiti prejemanje pokojnin uslužbencem, ki bi šli v inozemstvo.

9. Uvesti gotove ugodnosti za rezervne oficirje in dalje službe podčastnike.

10. Omejiti stopanje v penzijo uslužbencem, čeprav imajo polna leta.

11. Raztegniti člene o pozdravljanju, pokorščini ter odgovornosti in kaznovanju tudi na delavce.

In še nešteto drugih poslabšanj.

Kaj pa novi projekt ne spreminja?

On še vedno zabranjuje pravo organizovanja, ki ga garantira železničarjem ustava in zakon o zaščiti delavcev.

On še vedno ukinja delavske zaupnike in personalno komisijo.

Še vedno pripuša protekcionško ocene ter protežiranje posameznih uslužbencev po načelnikih pri izrednem napredovanju.

Še vedno obdrži določbo, da si za vsako škodo odgovoren z vsem svojim imetjem in plačo.

Še vedno zabranjuje kritiko naredb in odlokov predpostavljanih, dasi so te naredbe škodljive in krivične.

Sploh obdrži vse reakcionarne določbe starega zakona.

Kaj so ukrenile k temu projektu železničarske organizacije?

(Dalje prih.)

DOPISL

Podružnica Novomesto je imela v nedeljo, 22. novembra 1925 članski sestanek in volitev odbora. Sodrugi Urbič je pozdravil navzoče sodrugi in v kratkem govoru obrazložil pomen sestanka. Delegat Centralnega odbora je jasno in to-

čno obrazložil navzočim pomen naše organizacije in delovanje od začetka do sedaj in povdarjal, da bode naša organizacija postala močna armada železničarjev po celi državi, ki bo znala ščititi in pridobiti železničarjem nove pravice. Obrazložil je predlog delavskega pravilnika in predlog za novi osnutek pragmatike za nastavljenost osobje. Delegat je obljubil navzočim, da Centralni odbor bode branil pravice železničarjev do skrajnosti. Predsedujoči se je zahvalil za točno poročilo in pozval navzoče, da si izvolijo odbor delavoljnih, ki bodo delali v korist vseh železničarjev brez razlike kategorij. Izvoljeni so bili sledeči odborniki: Predsednik sodrug Urbič Joško, podpredsednik Lavrih Franc, tajnik Plevnik Valentin, blagajnik Zbogor Toni. Odborniki: Jurc Toni, Boltar Fr., Gorenc Joško, Mužič Ivan, Auber Alojzij in Vošpernik Jaka. Namestniki: Lahajner Andrej, Veršaj Franc in Košele Franc. Pomožni blagajniki: Osterman Franc, Petrič Franc, Smerekar Ignac in Podbršček Miško. Nadzorstvo: Pečar Iv. in Čuk Ivan. Izvoljeni predsednik sodr. Urbič se je v imenu celokupnega odbora zahvalil za izkazano zaupanje in obljubil, da bode odbor delal z vso močjo za dobrobit članstva brez izjeme naj bo član delavec ali nastavljenec.

Sodrugi Plevnik je poudarjal, da je le uspešno delo mogoče z disciplino članstva in da je njihova dolžnost podpirati odbor in ako bode vsak član izpolnil svojo dolžnost, jo bode tudi odbor za vsakega izpolnil.

Brežice.

Da ne bo kdo mislil, da je tukaj pri nas v Brežicah vse v redu, vam hočemo malo obeležiti naše razmere. Tukaj smo še vedno pogodbeni delavci, čeravno nekateri delajo že čez 3 leta nepretrgoma. Na prog. Dokumente smo imeli že vsi čez leto dni pri seki, ali pa so morda tudi samo v pisarni g. prog. mojstra ležali. Sedaj smo pa kar naenkrat dobili te dokumente nazaj, ker se bliža zima in gotovo slutijo, da nas odpustijo ali pa nam rok pretrgajo. Šikaniranja pa tudi blizu ni takega kakor je pri nas. Nam se vse reče samo človek ne. Protekcija se tudi zelo lepo razvija. Z hranarino je pa tako. So delavci, katerim še niso nič izplačali in tudi najbrž ne bodo, ker se izgovarjajo, da ni kredita. Kar imamo pa mi za plačati, nam pa točno odtegnejo. — Prizadeti.

Maribor I.

Občni zbor pri nas je bil izvrstno obiskan. Dvorana gostilne Senica je bila nabito polna ter se je po zaslišanju referatov o ujedinjenju in položaju železničarjev soglasno sklenila likvidacija »Splošne železničarske organizacije v Mariboru, nakar se je vršil redni občni zbor podružnice Ujedinjenega saveza železničarjev Jugoslavije, podružnice Maribor I.

Soglasno je bil izvoljen naslednji novi odbor s. Čonček, predsednik, s. Jurak, podpredsednik, s. Brenčič, tajnik, s. Majer, blagajnik. Odborniki: Rebernik, Golobič, Golina, Arnuž, Glaser, Plevanč, Kubale, Karbun, Garnež. Kontrola: Wilfan, Sluga.

Ob ujedinjenju je štela naša podružnica 450 rednih članov, v teku tega pol meseca po obnem zboru je pristopilo na novo 40 članov.

Sodrugi na delo! Sleherni delavec in profesionist v delavnici mora biti organiziran.

Maribor II.

Občni zbor naše podružnice se je vršil v prostorih Ljudskega doma, ter je bil dobro obiskan.

Izvoljen je bil naslednji odbor: Krajnik Ivan, kotlar, predsednik; Bibič Martin, strojevodja, podpredsednik; Perše Franc, strojevodja, blagajnik; Korošec Franc, skup. namestnik; Zorko Anton, pis. sluga, tajnik; Haberl Ivan, pepelar, namestnik; nadzorstvo: Jelen Adolf, kotlar, Kurbos Ivan, strojni kurjač in Fálnoga Ignac, pepelar.

V širši odbor pa so bili izvoljeni še sodrugi: Regoršek Jurij, Dergas Jože, Peršoh Franc, Kolman Friderik, Istenič Ivan, Kos Anton, Kristof Štefan, Rečnik Franc, Kragl Anton, Antolič Franc.

Sodrugi! Prekorajli smo v naši podružnici število 200 rednih članov. Naša dolžnost je, da to število čimprej pomnožimo za novih 200.

Ormož. Dne 6. decembra t. l. se je vršil pri nas občni zbor podružnice, na katerem se je izvolil sledeči odbor: predsednik: Gabere Anton, post. del.; namestnik: Dornik Anton, prog. del.; blagajnik: Polajnik Rudolf, kretnik; odborniki: Strmšek Martin, čuvaj, Hrnič Štefan, Rožanc Franc, Peserl Franc; revizorji: Juršič Mihael, Vaupotič Mihael.

Strokovna komisija za Slovenijo v Ljubljani

(kot oblastni odbor Z. D. S. Z. J.)

sklicuje v sporazumu z akcijskim odborom za dne 26. in 27. decembra 1925 svojo

OBLASTNO KONFERENCO

s sledečim začasnim dnevnim redom:

1. Otvoritev konference in volitev verifikacijskega odseka.

2. Poročilo o položaju in delu za strokovno zedinjenje.

3. Bodoče naloge strokovnih organizacij v Sloveniji.

4. Volitev v Delavsko zbornico za Slovenijo.

5. Volitev oblastnega odbora in kontrole Strokovne komisije.

6. Razno.

Konferenca se bo vršila v Ljubljani in sicer v hotelu »Tivoli« in bo s svojim delom pričela dne 26. decembra točno ob 3. uri popoldne.

Na podlagi poslovnega pravilnika čl. 38. imajo poslati vse priključene organizacije (savezi) na to konferenco svoje delegate po sledečem ključu: iz podružnic z do 50 članov po enega delegata, iz podružnic z nad 150 članov po dva delegata, in nad vsakih 200 nadaljnjih članov še po enega delegata. Podružnice z večjim številom članstva lahko — da si prihranijo stroške — pošljejo na več nego 200 članov po enega delegata, vsekakor na največ 500 članov po enega delegata in pripada v tem slučaju delegat oni podružnici, ki šteje največ članov.

Razpored delegatov naj izdelajo priključene organizacije same po svoje uvidnosti in sicer za one organizacije (saveze) čigar sedeži so v Sloveniji, centralni odbori, za one organizacije, čigar sedeži so izven Slovenije, pa oblastni odbori organizacij, odnosno savezov, pri čemer naj gledajo na to, da bodo na konferenci vse podružnice zastopane, t. j. da pošljejo na vsakih 200 članov po enega delegata za podružnice v Sloveniji.

Stroške za delegate nosijo posamezne podružnice, odnosno organizacije (savezi).

Vsakemu delegatu mora podružnica izstaviti poverilnico, podpisano od predsednika in tajnika podružnice in opremljeno s podružničnim pečatom. Iz poverilnice mora biti tudi razvidno, koliko članov zastopa.

Imena delegatov je prijaviti podpisani Strokovni komisiji najkasneje do 20. decembra 1925.

V Ljubljani, dne 28. novembra 1925.

Strokovna komisija za Slovenijo.

Vse podružnice opozarjamo na našo tozadevno okrožnico. Katere še niso poslale imena svojih delegatov ali tozadevnih pooblastil centrali, naj to takoj store.

Centralni odbor U. S. Z. J.

Likvidacija društva »Vlakospremnikov železnice v kraljevini SHS« s sedežem v Mariboru. Bivše vodstvo zgoraj omenjenega društva naznanja svojim članom, da je isto 1. julija 1925 prenehalo obstajati kot samostojno društvo ter da se je z navedenim dnem priključilo k »Podpornemu društvu železniških delavcev in uslužbencev v smrtih služajih v Mariboru«. — Vzrok likvidiranja in priključitve društva k že navedenemu društvu je ta, da je društveno vodstvo sprevidelo, da je nadaljnji samostojni obstoj društva s pravicami na odpravnino in pravovarstvo vsled velikega odpada starejših članov in preslabega naraščanja novih članov ni zasiguran. Vsled velikih stroškov, katere povzročil v sedanjem času pravovarstvo, ne bi bilo mogoče zagotoviti članom redno izplačevanje odpravnin, oziroma posmrtnin. — Vsled priključitve k zgoraj omenjenemu društvu pa smo bili primorani opustiti pravovarstvo, do katerega so imeli člani do likvidacije pravice, ker s takšnimi večstranskimi pravicami današnji čas nobeno društvo z malim članstvom ne more izhajati in obstajati. — Članom je toraj zajamčena pravica do odpravnine, oziroma posmrtnine po tabeli pravil društva »Vlakospremnikov«, ki je veljavna od 1. aprila 1925, ako so izpolnili dolžnosti člana 17. društvenih pravil do najkasneje 1. januarja 1926. Po navedenem roku se za-

ostali ne bodo več upoštevali ter se isti sami izključijo. — Odpravnina, oziroma posmrtnina se pa bo v primernem času po možnosti zvišala, tako, da bo vsakemu članu v dobrobit. — Člani, kateri se zahtevajo natančnejših pojasnil, naj se obrnejo direktno na prevzemno društvo, to je »Podporno društvo železniških delavcev in uslužbencev v smrtih služajih v Mariboru«, Aleksandrova cesta 65. Odbor.

Članom »Prometne zveze« v vednost.

Takoj po izvršenem ujedinjenju, je novoizvoljeno predsedstvo »Prometne zveze«, ki je bilo izvoljeno v Ljubljani na izrednem obnem zboru v prisotnosti 8 železničarjev, ter je preneslo svoj sedež v Maribor, najbrž po kakem višjem ukazi zacelo delati proti ujedinjenju, češ, da se ni držalo povsem sklepov konference v Ljubljani (kar seveda ni res. Op. ur.), da »Prometni zvezi« in treba kapitulacije (kdo pa je kapituliral? Op. ur.) ter je koncem v svojem časopisu pozvala ljudi v organizacijo in sicer čujte: v Prometno zvezo.

Člani Prometne zveze so dali tem žonglerjem jasen odgovor ter pristopili skoraj kompaktno v »Ujedinjeni savez železničarjev Jugoslavije«, ostalim pa, ki še niso pristopili, vstavimo s to številko časopis. Časopis vstavimo na poziv vodstva »Prometne zveze«. Člane »Prometne zveze« opozarjamo na sklep seje centralnega odbora, da se jim pri prestopu vsteje dosedanje članstvo pri »Prometni zvezi« ter se jih sprejme v posmrtninski sklad, ne oziraje se na starost to pa le v času do 1. II. 1926. Po tem terminu gornje ugodnosti ne bodo veljale.

G. Kores Martina pa opozarjamo, da ne daje železničarjem napačnih izjav, češ, da mi sploh nismo vložili novih pravil. Pravila so bila vložena dne 8. IV. 1925 pri policijski direkciji Ljubljana, bila so po enem mesecu vrnjena v popravek, ponovno predložena dne 24. V. 1925 ter so bila od velikega župana ljubljanske oblasti poslana Ministarstvu notranjih zadev v Beograd dne 23. VII. 1925 pod Up. br. 5416/2.

Toliko v vednost železničarjem, da se ne bodo pustili varati od gotovih ljudi. Centralni odbor.

Odgovori in pripombe organizacije.

Poročila o obnih zborih Maribor III, Sevnica, Brežice, Pragersko prihodnjič.

Dravograd: Glede nedostatkov pri boln. blagajni je intervencija vložena.

Dravograd: Ali je še potrebno, da objavimo odbor?

Vuzenica: Sporočite novi odbor. Razjona za podr. Vuzenica in podr. Dravograd se določi pismeno.

F. P. sprev. Lb. Sestanek in ustanovitev podružnice se vrši kot dogovorjeno.

Podružnicam v vednost.

1. Obračun za Koledarje pošljite posebno čekovno položnico, na katero napišite zgoraj: »Koledar«. Kdor še rabl koledar, naj takoj piše, da mu ga dostavimo.

2. Do 1. II. 1926 se sprejemajo kot člani železničarji ne oziraje se na starost ter se jim v slučaju prestopa od druge organizacije vsteje prejšnje članstvo, ako predlože člansko knjigo, iz katere je razvidno nepretrgano članstvo.

Po 1. II. 1926 pa se more sprejeti v posmrtninski fond le dotični, ki še ni prekorajil 50. leto starosti. Enako se po 1. II. 1926 članstvo pri drugih organizacijah, ki niso v sklepu U. R. S. S. oziroma I. T. F., ne bo več vštelo ter se bo vsakega sprejelo na novo in bo moral plačati tudi vpisnino.

Odgovori na napade. V tej številki smo prinesli dva članka kot odgovora na napade od strani gotovih ljudi, ki jim ni po volji naše ujedinjenje. Ker moramo naš časopis porabiti v prvi vrsti za strokovno delo, v bodoče na razna izživljanja ne bomo odgovarjali. Ako bi kak sodrug hotel kako pojasniti, naj se obrne na centralo, ki mu bo dala vsa pojasnila. — Centralni odbor.

Od uredništva. Vsled pichlosti prostora so morale nekatere stvari izostati, dasi so že postavljene. Pridejo v prihodnji številki.